

РЕШЕНИЕ

№ 7175

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6009** по описа за **2012** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от И. Б. П. против решение от 30.05.2012г. на Софийски районен съд, НО, 108 състав, постановено по н. а. х. д. № 1082 по описа за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 2090/06.12.2011г. на Началника на 09 РУ-СДВР, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв., за нарушение на чл. 6 от същия закон, без посочено правно основание за това. Искане се отмяната на атакуваното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба СДВР, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор дава заключение, че атакуваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид наведените в жалбата и в съдебно заседание доводи и съображения и след извършване на служебна проверка, съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационно обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна, по следните съображения:

Производството пред Районния съд е образувано по жалба на санкционираното лице против издаденото срещу него наказателно постановление 2090/06.12.2011г. на Началника на 09 РУ-СДВР , с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.6 ЗБЛД, без да е описал в какво точно се състои нарушението, както и без да е посочил правното основание за наложеното наказание. Видно от словесното описание на нарушението в АУАН , въз основа на което е издадено и оспорваното НП, полицейските органи са съставили акт на касатора П. за това, че по време на полицейска проверка не е представил документ за самоличност.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е неправилно и незаконосъобразно, като съставът на СРС неправилно е приел, че е извършено нарушение по чл.6 от ЗБЛД и е следвало да бъде ангажирана отговорността на нарушителя П., без да изследва налице ли са съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН респ. НП.

Според настоящата инстанция, административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, което не е от категорията на тези, които могат да бъдат преодоляни в съдебната фаза на административно- наказателното производство, защото е било нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Както вече бе отбелязано , в АУАН словесно нарушение е описано "При извършената полицейска проверка до [жилищен адрес] лицето не представи документ за самоличност." Посоченото действително е нарушение на чл. 6 ЗБЛД и води до ангажиране на административната отговорност по чл. 80, т.5 от същия закон ,което не е сторено от АНО.

По този начин жалбоподателят е бил лишен от възможността да разбере дали на какво основание е била ангажирана административно-наказателната му отговорност във връзка с вмененото му нарушение, описано единствено в обстоятелствената част на АУАН, но не и в НП. В последното в разрез с процесуалните правила на ЗАНН е цитирано само цифровото изражение на процесното нарушение.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН, административно-наказващият орган е бил длъжен да конкретизира вида и размера на наказанието, както и основаниято , на което то следва да бъде наложено.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на административния акт, но е и гаранция за правото на защита на нарушителя.

За да може да конкретизира определеното и наложено наказание, наказващият орган е следвало да посочи и приложи съответната правна норма, която в случая и с оглед на описаното нарушение е тази на чл. 80, т.7 ЗБЛД, предвиждаща, че лице, което не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица , се наказва с глоба от 50 лв. до 300 лв..

Като не е направил това и е нарушил императивна законова норма, административният орган е издал едно порочно наказателно постановление.

С оглед на тези съображения, настоящата инстанция приема, че извършеното във фазата на налагане на административното наказание нарушение е толкова значително, че представляват самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Само за сведение е налице е и друго основание за отмяна на обжалваното постановление , а именно : Съгласно чл. 84, ал. 1 и 2 от ЗБДС, нарушенията по този

закон се установяват с актове и въз основа на тях се издават наказателни постановления от лица, упълномощени от ръководителите на ведомствата, визирани в чл. 1, ал. 2 от закона. Нито в съставените административни актове са цитирани заповеди за упълномощаване, нито пред съда са представени доказателства в тази насока, за да се установи компетентността, както на лицето съставило АУАН, така и на лицето издало обжалваното НП.

По тези съображения, съдът намира, че оспореното решение следва да се отмени, и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени обжалваното НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, съдът,

РЕШИ:

Отменя решение от 30.05.2012г. на Софийски районен съд, НО, 108 състав, постановено по н. а. х. д. № 1082 по описа за 2012 г.

Отменя наказателно постановление № 2090/06.12.2011г. на Началника на 09 РУ-СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: